

Na njegovo vpitje prihiti Bojanova mati in prestrašena vidi, kaj se je zgodilo. Tudi stric, ki je stanoval v pritličju, odpre vrata, radoveden, kaka nesreča se je pripetila.

„O, Bog!“ zakliče mati, „fant si je zlomil nogo. Ubogi Bojan!“

Stric pa je videl na stopnici poleno. Ko je slišal, da se je Bojan spodtaknil ob poleno, se orbne k fantu in hladno reče: „Kdo ve, ali nisi polena sam položil na stopnico? Poznam te, fant!“

Zdaj prihiti tudi prestrašeni oče in fanta odneso v sobo. Urno pošljejo po zdravnika. Mož se je jako trudil, da bi dečku pomagal. Posrečilo se mu je to; vendar je Bojan moral nad mesec dni ostati v sobi in trpeti velike bolečine.

Ljudje v hiši pa ga niso omilovali. Celo tako so govorili: Česar je iskal, to je našel! Kdor drugim koplje jamo, sam pade vanjo!

Modra miška.

Kaj znači tapanje po veži?

Vem: mucika je tu na preži!

*A v luknji miška mi leži,
na varnem mirno, sladko spi.*

*Ko prebudi se, mačko vgleda
in prav oprezna je seveda.*

*„Oj, mucika, iskren pozdrav!
Kaj iščeš tukaj pravzaprav?“*

*Aha, že vem: ljubó in milo
bi dobro bilo ti kosilo!*

*Še mene bi lotila se,
z menoj bi pogostila se!*

*Eh, ljuba, dobra mačica,
res: mehka ti je tačica,*

*saj z njo si, tetka moja orla,
sestrico mnogo mi odrla!*

*Ti laskati se znaš izborno,
da miško preslepiš uborno.*

*Pri meni pa je vse zaman,
ne grem iz luknje ti na plan!*

*Le pojdi rajša mi na krov
tja na vrabiče mi na lov.*

*Seve, če zviti ti vrabiči
ne odfrčijo pri tej prič! . . .“*

*Tako je miška govorila,
iz mucike je norca brila.*

*A muciko tako je sram,
da brž popiha jo drugam. —*

Janko Leban.

